

Pravda osvobozuje

A jak ji můžeme najít?

Radim Passer



21. Radim Passer

Pravda osvobozuje A jak ji můžeme najít?

Dovolte i dnes, abych vám popřál z celého srdce milost a pokoj od našeho nebeského Otce a od Pána Ježíše Krista. Už jsme měli přednášku, kde byli tři šestky. Dnešní přednáška bude o třech sedmičkách. Chci vám popřát požehnaný večer a my hned na úvod zrekapitulujeme naši předešlou přednášku. Včera jsme se zabývali tématem „Nejlepší investice, aneb význam biblického desátku.“ Během přednášky jsme z Bible mohli odhalit, že je patrně ještě jedna hřivna, která je důležitější. A to je náš čas. Čas, který nám Pán Bůh udílí, čas, z kterého se skládá náš život. Čas, jakým způsobem my ho využíváme ke službě Pánu Bohu a lidem okolo nás. Když jsme hovořili o desátcích, tak jsme mohli z Bible pochopit, že i desátky se týkají vědomí naší odpovědnosti vůči Pánu Bohu. Pán Bůh nám vlastně dává úplně všechno. Jemu patří celá země i všichni, kdo na ní žijí. Pánu Bohu tedy patříme i my, jako takoví. Ale Pán Bůh po nás chce, abychom mu vraceli jen jednu desetinu našich příjmů. Ne, abychom mu ji dali, ale, jak Bible říká, abychom mu ji vraceli. Tolik jsme mohli ve stručnosti odhalit během naší včerejší přednášky.

Dnešní téma je jiné. Dnešní téma se jmenuje „Pravda osvobozuje,“ s podtitulem „Ale jak ji můžeme najít?“ I dnes budeme otevírat Bibli, a tak bych i dnes vás na úvod rád poprosil, abychom sklonili hlavu ke krátké modlitbě.

Modlitba:

Náš nebeský Otče, já bych ti chtěl znovu poděkovat za to, že jsme se mohli setkat. Vyjádřit ti vděčnost za to, že ty jsi nám dal své slovo – Bibli, abychom ji mohli studovat, abychom mohli poznávat tvůj charakter lásky. Chci tě prosit i dnes, abys tu byl skrze Ducha svatého přítomen. Chci tě prosit za to, abys nám dal moudrost, abychom dokázali správně porozumět tomu, co nám k dnešnímu tématu skrze Bibli chceš říci. Modlíme se ve jménu Pána Ježíše Krista. Amen.

Příběh:

Vypráví se příběh o muži ze starověkého Řecka. Muži, který chtěl nalézt pravdu. Přišel k jinému starému muži, který byl považován za toho nejmoudřejšího muže v onom městě. Ten mladý muž se ho zeptal: „Moudrý muži, řekněte mi prosím, jak mohu nalézt pravdu?“ A zeptal se ještě: „A můžete mě k ní zavést?“ Moudrý muž se beze slova zvedl a odcházel. Mladík ho následoval. Šli spolu ulicemi města, až přišli dolů směrem k moři. Ale starý muž pokračoval ve své chůzi pořád dále a šli spolu do vody. Až když jim voda sahala po pás, tak starý muž řekl tomu mladíkovi, aby mu dal svou hlavu pod jeho ruku. A držel jeho hlavu pod vodou. Třikrát se mladík dostal nad vodu a lapal po

dechu. Po třetí křičel: „Vždyť jsem chtěl nalézt pravdu.“ Moudrý muž mu odpověděl: „Když budeš po pravdě toužit tak, jak jsi se chtěl nadechnout, tak ji určitě nalezněš.“

Ta dobrá zpráva je, milí přátelé, že Pán Bůh před námi pravdu neskrývá. Bůh skrze proroka Jeremiáše říká: „**Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem.**“ Jer. 29:13. Někteří lidé však hledají na špatných místech. Kdosi řekl, že každý z nás se rodí s prázdným místem v nitru, které tam nechal Bůh. Zdá se, že se rodíme s nevyslovitelnou touhou po něčem, co nemáme, že podvědomě hledáme něco, co sice nelze popsat, máme však intenzivní pocit, že to chceme, a že to potřebujeme. Častokrát se lidé pokoušejí zaplnit prázdno ve svých životech. Například slávou, bohatstvím, ale někdy i drogami nebo alkoholem, majetkem nebo různými volno časovými aktivitami. Vždy však znovu a znovu můžeme zjišťovat, že dosažení cíle našeho snažení nám stejně nepřinese trvalé uspokojení.

Podívejme se na otázku jednoho proroka dávných dob. Izajáš, který žil v 8. století př. Kr. „**Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí?**“ Iz. 55:2. Také Pán Ježíš Kristus rozuměl dočasné spokojenosti s tzv. vlastnění věcí. Řekl: „**I když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má.**“ Luk. 12:15. Lidé i dnes cítí potřebu moci, která není v nich. A po pravdě řečeno to není nic nového. Od dob, kdy si člověk vybral svou vlastní cestu, tedy svévoli, v zahradě Eden, tak má v sobě podivnou prázdnotu, kterou může zaplnit jedině Bůh. A Bůh dopustil na děti Izraele během jejich putování po poušti, aby pociťovali hlad, a tak si mohli uvědomit, jak ho potřebují. Bůh hovořil k Izraelitům skrze Mojžíše a řekl jim: „**Pokořoval tě a nechal tě hladovět. Tak ti dával poznat, že člověk nežije pouze chlebem, ale že člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst.**“ 5. Moj. 8:3. Bůh nás zjevně nechává cítit vnitřní hlad a nepokoj, abychom přišli k němu, a abychom mu dovolili, aby uspokojil naše touhy.

V poslední době stoupá v různých zemích zájem o různé formy náboženství – buddhismus, materialismus, hinduismus, ateismus, satanismus ap. Navíc se klade důraz na sjednocení náboženství a na odstranění bariér mezi denominacemi. Po celém světě roste počet nových církví. Dělají si nárok být zvláštním Božím lidem s poselstvím pravdy pro každého obyvatele naší planety. Přesto, když se nad tím zamyslíme, tak snadno dojdeme k logickému závěru, že ne všichni mohou mít pravdu. Všichni tvrdí, že Bible je základem pro jejich víru, ale jejich učení se přitom do značné míry liší a rozchází. Jak se tedy mohou hledající lidé vyznat ve věrouce různých náboženství a vědět s jistotou, co je pravda? Anebo má Bůh zvláštní skupinu lidí, mezi křesťany, kterou dnes považuje za svou církev? Zjevně to tak musí být, protože apoštol Pavel napsal: „**Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni. Jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech.**“ Ef. 4:4-6. Pavel napsal svému mladému příteli Timoteovi: „**Píši ti to pro případ, že bych se opozdil, abys věděl, jak je třeba si počínat v Božím domě, jímž je církev živého Boha, sloup a opora pravdy.**“ 1. Tim. 3:15. Pavel jasně říká, že Boží církev je pilířem a základem pravdy. Ale jak objevíme, která církev má pravdu? Existuje mnoho denominací, mnoho rozporů, a tím i mnoho zmatků mezi věřícími lidmi.

Podle Písma Ježíš nikdy neměl v úmyslu, aby bylo tolik zmatku. Krátce před svým ukřižováním se Ježíš modlil tou nádhernou modlitbou v Getsemanské zahradě: „**Aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že jsi mě poslal.**“ Jan 17:21. Ježíš chtěl, aby svět byl schopen rozpoznat jeho následovníky podle jeho jednoty a lásky. Kristus nechtěl žádné rozdělení své církve. „**Aby v těle nedošlo k roztržce.**“ 1. Kor. 12:25. Toto všechno jsou texty, které vedou k tomu, aby křesťané byli jednotní v pravdě a v duchu.

Na druhé straně však Pavel řekl i jinou věc, že přijde odpadnutí a s ním také rozdělení. Můžeme to číst ve Skutcích. „**Dávejte pozor na sebe i na celé stádo, abyste byli pastýři Boží církve. Víím, že po mém odchodu přijdou mezi vás draví vlci, kteří nebudou šetřit stádo. I mezi vámi samými povstanou lidé, kteří povedou scestné řeči, aby strhli učedníky na svou stranu.**“ Sk. 20:28-30. Po pravdě řečeno, je to logické, protože, kdyby tady nebyl ten nepřítel Boha a člověka, jak jsme se už mohli učit, kdyby tady nebyl ten ďábel, tak by to samozřejmě bylo všechno mnohem jednodušší, ale takhle je logické, že budou přicházet až do konce času potíže.

Když obracíme listy historie církve, zjišťujeme, že se to přesně tak stalo. Povstali falešní učitelé a někteří přijali jejich omyly a opustili církve. Jiní byli zmateni. Odpadlo mnoho Ježíšových učedníků a odchýlení od učení Ježíše bylo stále častější. Navzdory tomu si Bůh uchoval církev, která zůstala věrná. Někteří lidé ale mohou říci: „Kdybychom měli studovat všechna náboženství a zjišťovat, které z nich má Boží pravdu, trvalo by nám to celý život.“ Chvála Bohu, že existuje jednodušší způsob. Můžeme říct Boží způsob. Podívejme se na jednu ilustraci, na jeden příklad – na rozpoznávání pravých bankovek od falešných. Jak mohou znalci rozpoznat pravou bankovku od falešné? Přemýšleli jste někdy o tom? Budou ji moci rozpoznat tak, že budou studovat všechny možné falsifikáty? Je to cesta k tomu, že potom dokážou rozpoznat pravou bankovku? Jistěže ne. Jak tedy? Jediný způsob je, že budou velmi dobře znát originál, že ho budou znát do hloubky. Budou znát strukturu vláken papíru, barvu inkoustu, symboly a správné pořadí sériových čísel bankovek. Když se podívají na bankovku, mohou ji snadno srovnat s rozpoznávacími charakteristikami skutečné bankovky. A pokud nějaká charakteristika chybí, logicky se jedná o padělek. Samozřejmě, že čím zdařilejší padělek, tím méně charakteristik bude chybět. A tak je to samozřejmě i s náboženstvím. Stejně tak je to i s pravdou Boží. Nemusíme studovat učení všech denominací dlouhé hodiny, či celé roky. Pokud známe charakteristiky Boží pravé církve, jak o ní hovoří Bible.

Bůh nenechává člověka v nejistotě, aby musel hádat, která denominace to je. Bůh nám dal fakta ve svém slově. „**Ovšem Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům.**“ Amos 3:7. A tak díky Pánu Bohu skrze proroky, Boží posly můžeme znát Boží vůli. Tedy onu vzácnou Boží pravdu. My budeme i v zítřejší přednášce odhalovat biblické poselství o tom, jak rozpoznáme pravé Boží proroky od těch falešných, před kterými nás na mnoha místy varuje Ježíš Kristus.

Kniha Zjevení je souhrnem všech biblických proroctví. Umožňuje nám jakýsi zvláštní vhled do naší poslední doby. Je zde rovněž odhaleno velké

odpadnutí a náboženské zmatení, které existuje v posledních dnech lidské historie. Zjevení předpovídá spor mezi Kristovou církví a mezi satanem. Kapitola 12. nám dává jakýsi panoramatický pohled na historii církve od doby Krista až do Ježíšova 2. příchodu. „A ukázalo se veliké znamení na nebi. Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy. Ta žena byla těhotná a křičela v bolestech, neboť přišla její hodina.“ Zj. 12:1-2. Bůh zde zobrazuje ženu v bílém, oblečenou sluncem, stojící na měsíci s dvanácti hvězdami na její hlavě. Otázka je: Co to znamená? V biblickém proroctví čistá žena reprezentuje Boží lid, tedy Boží církev. Prorok Jeremiáš napsal: „Líbeznou a rozkošnou dceru sijónskou umlčím.“ Jer. 6:2. A otázkou je: Kdo je Sijón? Pojdme se znovu podívat do Bible. Bůh řekl skrze proroka Izajáše: „Řekl jsem Sijónu: „Ty jsi můj lid.“ Iz. 51:16. Když dáme tyto dva texty dohromady, tak vidíme, že Bůh použil čistou a věrnou ženu, aby reprezentovala jeho pravou církev. Apoštol Pavel, když se podíváme do Nového zákona, používá stejnou terminologii, když popisuje korintskou církev. „Zasnoubil jsem vás jedinému muži, abych vás jako čistou pannu odevzdal Kristu.“ 2. Kor. 11:2. Jan ale na druhé straně viděl ještě jinou ženu, kterou popsal ve Zjevení 17. kapitole. „Tu jsem spatřil ženu sedící na dravé šelmě nachové barvy, plné rouhavých jmen. Ta žena byla oděna purpurem a šarlatem a ozdobena zlatem, drahokamy a perlami. V ruce držela zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty svého smilství, a na čele měla napsáno jméno – je v něm tajemství: BABYLÓN VELIKÝ, MATKA VŠEHO SMILSTVA A VŠECH OHAVNOSTÍ NA ZEMI.“ Zj. 17:3-5. Tento symbolický jazyk popisuje ženu, jako padlou církev. Padlá církev nebyla věrná Kristu a zkompromitovala biblickou pravdu. A protože Bible používá výraz u padlé církve MATKA, tak je zřejmé, že bude mít také padlé DCERY. Jakub používá obdobná slova, aby popsal ty, kdo opustili Boží učení a připojili se ke světu. „Proradná stvoření! Což nevíte, že přátelství se světem je nepřátelství s Bohem?“ Jak. 4:4. Padlá žena tedy reprezentuje padlou církev. A věrná žena reprezentuje věrnou církev.

Podívejme se znovu na to proroctví věrné ženy. „Ta žena byla těhotná a křičela v bolestech, neboť přišla její hodina. A drak se postavil před ženu, aby pohltil její dítě, jakmile se narodí.“ Zj. 12:2.4. Možná je další otázka: Kdo je tento drak, který stál před ženou, aby pohltil její dítě, jakmile se narodí? Tato identifikace již není pro většinu z vás těžká. Ve zjevení je tato zpráva: „A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem. Drak i jeho andělé bojovali, ale nezmohli, a nebylo již pro ně místa v nebi. A veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé.“ Zj. 12:7-9. Zjevení také popisuje dítě ve dvanácté kapitole. „Ona porodila dítě, syna, který má železnou berlu pást všechny národy, ale dítě bylo přeneseno k Bohu a jeho trůnu.“ Zj. 12:5. Pouze jedno dítě v historii světa mělo pást všechny národy železnou berlou. A pak mělo být přeneseno k Bohu a k jeho trůnu. A tím dítětem byl Ježíš.

Když hovoříme o druhém příchodu Ježíše Krista, tak Jan řekl: „Z jeho úst vychází ostrý meč, aby jím pobíjel národy, bude je pást železnou berlou.“ Zj. 19:15. a Pavel říká, jak byl přenesen k Božímu trůnu. „Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích.“ Ef. 1:20. A tak válka, která začala v nebi, se přestěhovala na náš svět. Prostřednictvím pohanského Říma se satan snažil

vzít Ježíši život hned po jeho narození. Římský guvernér Herodes vydal dekret na jehož základě měly být všechny děti do dvou let zavražděny. Ale anděl varoval Marii a Josefa a řekl jim, aby utekli s Ježíšem do Egypta. Dábel následně těžce pokoušel Ježíše během jeho působení a veřejné služby. Doufal, že tak naruší Boží plán záchrany padlého světa. A když Kristovo tělo viselo na kříži, satan se domníval, že vyhrál bitvu. Prázdný hrob byl ale jeho jistou, konečnou a definitivní porážkou. Kristus jako mocný dobyvatel stal z hrobu a vystoupil k trůnu svého Otce. Proroctví se naplňovalo přesně podle předpovědi.

Když selhal satanův pokus zničit Božího Syna, tak co udělal? Bible nazývá Ježíšovy následovníky Božími dětmi. A jak nejvíce můžete ublížit rodičům, když už nemůžete ublížit jim samotným? Ta odpověď je jednoduchá. Tak, že budete ubližovat jejich dětem. Proto ďábel motivován touto svou odpornou a zvrácenou logikou obrátil svůj hněv na ženu, neboli na křesťanskou církev. A všichni Kristovi učedníci, až na jednoho zemřeli mučednickou smrtí. Satan se již nemohl Ježíše dotknout. Ježíš byl v nebi. A tak zlomyslně napadal Ježíšovi učedníky, Ježíšovi následovníky. Apoštol Pavel přišel o hlavu za hradbami Říma. Křesťané byli mučeni a zavíráni do vězení. Mnozí z nich zpečetili své svědectví krví. Dokud byli učedníci naživu, církev stála pevně za pravdou, ale po smrti učedníků někteří křesťané postupem času začali kompromitovat svou víru a do církve začala pronikat falešná učení.

„Na konci 2. století většina sborů přijala novou formu,“ jak můžeme číst citát z knihy **Ecclesiastický průzkum, „počáteční jednoduchost zmizela, když staří učedníci spočinuli ve svých hrobech.“** Ve 4. stol. se císař Konstantin pokusil udržet Římskou říši tím, že sjednotil pohany a křesťany do jednoho velkého náboženského systému. V důsledku toho se křesťanství stalo velmi populární. Pohané byli pokřtěni do církve a přinesli s sebou mnoho svých pověr a zvyků. Když však církev přijala tyto pohanské bludy, začal se postupně vytrácet její původní smysl. Jeden historik napsal: **„Noví křesťané však zůstali z hlediska myšlení a způsobu života stejnými starými pohany. Jejich příchod do církve z nich pohanství nevymýtil. Naopak, davy pokřtěných pohanů způsobily, že oslabilo morální energii organizovaného křesťanství až do bodu nemohoucnosti.“** (Století křesťanství.) Přesto i v této době zůstali mnozí křesťané věrní Boží pravdě a protestovali proti změnám, které se do církve dostaly. Odmítli kompromitovat svou biblickou víru. Mnozí byli za své postoje pronásledováni. Římská vláda vydala v té době vyhlášku, podle které se odmítnutí falešných praktik státní církve považovalo za zločin hodný trestu smrti. Když to apoštolu Janovi bylo ukázáno ve vidění, napsal: **„Drak začal pronásledovat ženu, která porodila syna.“ Zj. 12:13.** A co se stalo ženě? **„Žena uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní.“ Zj. 12:6.** Znovu si můžeme povšimnout, že Bůh opět v Novém zákoně zjevuje ten samý prorocký čas, který jsme mohli studovat v proroctví Daniele z 6. stol. př. Kr. – 1260 dnů. Proroctví o pronásledování věrného Božího lidu, které mělo trvat tři a půl prorockého roku. Jak jsme se už učili v našich dřívějších přednáškách, podle Božího slova jeden den v biblickém proroctví znamená doslova jeden rok. **„Ukládám ti za každý rok jeden den.“ Ez. 4:6.** Tu stejnou matematiku můžete najít ještě i ve 4. Moj. 34:14.

Takže útlak věrného Božího lidu měl podle předpovědi z knihy Zjevení trvat 1260 let. Historie přesně potvrzuje toto biblické proroctví. Římský císař Justinián nařídil generálovi Belisarovi, aby vyhladil dvě ariánské mocnosti, které se postavili proti církvi v Římě. Poslední z těchto mocností byla poražena v r. 538 po Kr. a Justinián prohlásil římského biskupa za „hlavu církve, skutečného a závazného napravovatele heretiků.“ Tak začala vláda, která nehodlala tolerovat správy z pohledu římské politicko-náboženské moci tzv. heretiky. Věrní křesťané, kteří se i nadále drželi pravd, zjevených v Božím slově, zjistili, že jediný způsob, jak si uchovat svoji víru, bylo utéci. Přesně podle předpovědi knihy Zjevení. Žena, tedy Boží církev utekla na poušť.

Přátelé, nejsou Boží proroctví úžasná? Bůh tímto způsobem posiluje naši víru, protože i v dobách zkoušek si můžeme uvědomovat, že milující Bůh je Pánem nad dějinami, že milující Bůh chce být Pánem i nad našimi životními situacemi, pokud mu to ovšem umožníme. A tak valdenští, albigenští a další věrní křesťané utekli do Alp v severní Itálii a jižní Francii. Hugenoti se rozptýlili po Francii. Tito křesťané se usadili v odloučených údolích, odlehlých jeskyních a vysokých horách. Tito věrní věřící byli pronásledováni jako kriminální živli. Mnozí z nich byli povražděni. A jaký byl jejich zločin? Jenom ten, že se odmítli vzdát učení Ježíše Krista. Křesťanů, kteří raději zemřeli, než aby kompromitovali svou víru, byly milióny. Někteří historikové odhadli počet obětí až na 50 miliónů. A mnozí z těch, co zemřeli, byli mučeni jinými rádoby „křesťany“, kteří se domnívali, že tímto nesmyslným zabíjením konají Boží vůli.

Když se nad tím zamyslíme i z toho dnešního pohledu, tak se jednalo snad o tu nejhrůznější diskreditaci křesťanské víry, jejíž důsledky jsou patrné až do dnešních dnů. Nelze se pak vůbec divit tomu, že pod tímto úhlem pohledu pak mnoho lidí, a to nejenom v naší zemi, nechce mít s takto podvodně vylíčeným křesťanstvím nic společného. Boží pravda však nakonec zvítězila. A chvála Pánu Bohu za to. Po pravdě řečeno, Boží pravda vždycky zvítězí. Znovu a znovu. A to až do dne konečného vítězství a definitivního zničení zla.

Jak běžel čas, Bible začala být překládána do jazyka lidu. A díky vynálezu knihtisku se dostala do celého světa. Boží pravda se už nedala déle skrývat a měla být zjevena všem. Odvážní reformátoři směle hlásali Boží slovo. Někteří pak, jako Jan Hus nebo Jeroným pražský, skončili smrtí upálením na hranici. Další, jako např. Jan Viklef, Martin Luther, William Tyndale, byli pronásledováni. Avšak s objevem Ameriky byla pro pronásledované evropské křesťany poskytnuta nová svoboda a nové útočiště. Na březích nově zrozeného státu, nově objeveného kontinentu byl položen základ občanské a náboženské svobody. Éra kompromisů a pronásledování, která byla předpovězena ve Zjevení 12. kapitole, skončila r. 1798. Skončila, když Napoleon pověřil svého generála Bertiéra, aby zajal papeže Pia VI., přesně 1260 let poté, jak dlouho mělo podle biblického proroctví trvat toto pronásledování, které započalo v r. 538. Když skončilo toto období prorockého času, Bůh měl stále ještě skupinu věrných věřících, kteří se drželi Bible a jejího učení. Proroctví předpovědělo, že satan obrátí svůj hněv na Boží církev, která setrvala po tomto prorockém období. „**Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají přikázání Boží a drží se svědectví Ježíšova.**“ Zj. 12:17. Tento verš se týká církve poslední doby, doby konce.

Zbytek, tedy jakýsi ostatek, jak jsme mohli číst, je poslední část, která zbyla z látky, původně větší velikosti. Stejně tak ostatek Boží církve je poslední část té církve, která bude existovat na úplném konci dějin. Tedy těsně před příchodem Ježíše Krista na tuto naši zemi. Doslovný překlad tohoto verše ze Zjevení 12:17 by zněl takto: „Dábel se hněval a šel do války s církví posledních dnů.“ Parafraze Zj. 12:17. Poněkud nadneseně můžeme dodat, že satan má hlavu jak pátrací balón, z toho, že Boží lid stále následuje pravdy Božího slova i v těchto posledních dnech.

Učedník Jan popisuje dvě charakteristiky, podle kterých lze rozeznat pravou církev poslední doby. Zbytek této věrné církve jsou ti, kdo zachovávají všechna Boží přikázání a drží se svědectví Ježíše Krista. Otázka, která nás v tuhle chvíli logicky napadne je: A neučí snad všechny církve, že by křesťané měli zachovávat Boží přikázání? Ne tak docela. Existují na celé zemi církve, které učí své členy různými způsoby, ať už tak, či onak, aby se neřídili podle některých Božích pokynů. V některých sborech či kostelech se lidé klanějí obrazům či sochám. Jinde přehlížejí svatost Božího jména. Drtivá většina náboženského světa ztratila ze zřetele památník stvoření. Proto dnes není problém, že mnohé církve přijímají i teorii evoluce. Památník stvoření tam totiž na něco ukazuje. Čtvrté přikázání zní: „**Pamatuj na den sobotní, že ti má být svatý.**“ 2. Moj. 20:8. Máme v češtině různé překlady Božího slova. V ekumenickém překladu je „Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý.“ Ale ve všech dalších překladech je ten správný a srozumitelný text: „**Pamatuj na den sobotní, že ti má být svatý. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci, ale sedmý den je den odpočínutí Hospodina, tvého Boha.**“ 2. Moj. 20:8-10. Tolik čtvrté přikázání. Boží ostatek, tedy Boží církve poslední doby se tedy bude vyznačovat tím, že bude zachovávat Boží přikázání, ale také se podle proroctví drží „**svědectví Ježíšova.**“ Zj. 12:17. Protože zastáváme pravidlo, že Bible se vysvětluje Biblií, tak Zjevení nám vysvětluje, co to znamená svědectví Ježíšovo. „**Kdo vydává svědectví Ježíšovi, má ducha proroctví.**“ Zj. 19:10. Boží církve doby konce bude mít tedy dary ducha, včetně daru proroctví. Tento zvláštní dar, jak už jsme si řekli, budeme studovat do hloubky v zítřejší přednášce. Bůh nám dává několik dalších charakteristik, aby nám pomohly v hledání Boží církve poslední doby. Z Bible je jasné, že Boží lid bude zapojen do misie a hlásání evangelia celému světu, protože Ježíš pověřil svou církev, těsně před tím, než vystoupil na nebesa, slovy: „**Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.**“ Mat. 28:19-20.

Přikázání hlásat věčné evangelium celému světu, je symbolizované ve Zjevení 14. kapitole symbolicky třemi anděly, letícími středem nebeské klenby. První část tohoto třídílného poselství zdůrazňuje dvě úžasné pravdy sdílené s každým člověkem. „**Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu, poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“** Zj. 14:6-7. Jak jsme se už učili v jiných přednáškách, my žijeme v hodině jeho soudu už 160 let. Máme uctívat Boha Stvořitele. V době,

kdy se na všech školách vyučuje teorie evoluce, tak Boží slovo nás volá k tomu, abychom uctívali Boha Stvořitele. Abychom uctívali toho, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod. Toto je varování v tom pozitivním slova smyslu všem, kteří žijí v posledních časech historie naší země. Aby pamatovali, aby nezapomínali, že nastala hodina soudu. Jedná se současně o úžasnou památku Boží stvořitelství. My jsme již odhalili v našich přednáškách, co je tímto památkem Božího stvoření – že je to sedmý den – SOBOTA.

A máme druhou část tohoto trojdílného poselství, které se nachází dále. „Za ním letěl druhý anděl a volal: „Padl, padl veliký Babylón, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu.“ Zj. 14:8. Toto poselství volá věrný Boží lid, aby se oddělil od zmateného náboženského světa, aby se oddělil od falešných a odpadlých náboženských systémů.

A poslední a nejvážnější výzva je dána ve třetí části tohoto proroctví. „Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku, bude pít víno Božího rozhorlení, které Bůh nalévá neředěné do číše svého hněvu.“ Zj. 14:9-10. Náš svět, ve kterém žijeme, má být varován před uctíváním šelmy a jejího obrazu a před přijetím jejího znamení.

Ježíš Kristus řekl, a to je v této chvíli ta dobrá, jasná zpráva, že Bůh má svůj lid i v odpadlých náboženských systémech. Ježíš řekl: „Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř.“ Jan 10:16. Bůh má tedy své věrné následovníky ve všech církvích. Přejde však doba, kdy bude jen jedno Boží stádo. Jedna pravá církev. Ježíš řekl, že jeho ovce budou vyzvány, aby vyšly z jiných stád, která nenásledovala věrně učení Božího slova. Jan ve Zjevení tuto dobu předpověděl: „A slyšel jsem jiný hlas z nebe: „Vyjdi, lide můj, z toho města, nemějte účast na jeho hříších, aby vás nestihly jeho pohromy.“ Zj. 18:4. To bude ta poslední závěrečná výzva obyvatelům této země. Z jakého města má tedy Boží lid vyjít? Z Babylónu, tedy z toho náboženského zmatku. Boží věrní následovníci jsou a budou povoláni z tohoto náboženského bludu a zmatku, který bude existovat až do konce času. A je důležité si všimnout, že Bible popisuje lidi zvané z tohoto náboženského zmatku, který bude existovat těsně před tím, než se Ježíš vrátí. Pojdme se na ten text podívat. Zde nám Pán Bůh představuje, čím se bude vyznačovat jeho lid, žijící na této zemi těsně před tím, než se Ježíš vrátí. „Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši.“ Zj. 14:12. A pak následuje 14. verš, který říká: „A viděl jsem, hle, bílý oblak a na oblaku sedí někdo jako Syn člověka, na hlavě má korunu ze zlata a v ruce ostrý srp.“ Zj. 14:14.

Shrňme si tedy stručně některé charakteristické rysy Boží církve poslední doby tak, jak jsou vylíčeny v Bibli.

1. Boží církev ostatků se měla objevit po období hrozného pronásledování, které skončilo v r. 1798.

2. Bude mít víru Ježíšovu, která ji povede k tomu, aby zachovávala všechna Boží přikázání.

3. Bude hlásat zvláštní varovné poselství ze Zjevení 14. kapitoly všem na celém světě, aby připravila lidi na Ježíšův návrat.

4. Bude mít dary Ducha, včetně daru proroctví.

Všechny církve mohou na první pohled vypadat stejně. Ale když studujete Boží popis jeho církve poslední doby v Bibli, tak je docela snadné eliminovat ty instituce, které nemají tuto biblickou charakteristiku. Možná jste hledali a pokoušeli jste se dostat ze zmatku současného náboženského světa. Hledali jste Boží církve poslední doby. Já podle Božího slova nemám žádné pochyby o tom, že se jedná o celosvětové adventní hnutí těch, kteří důvěřují Bibli, následují Ježíše Krista a dodržují všechna Boží přikázání, včetně čtvrtého, které vede ke svěcení Hospodinovy soboty, jako sedmého dne odpočinku. Proto jsem se i já stal adventistou sedmého dne.

Rád bych vám teď, než se dostaneme k závěru, řekl jeden příběh, který se v nedávné době odehrál na Filipínách.

Příběh:

V r. 2008 žila na Filipínách jedna žena, která považovala sama sebe za nevěřící, bylo jí něco kolem 50-ti let, pracovala pro Filipínskou vládu. Sedm let před tím, tedy v r. 2001 jí Pán Bůh dal sen. V tom snu viděla, že přijde na nějaké evangelizační přednášky, jako je např. tato, a že když tam přijde, tak tam budou přednášet tři mladé, světlovlasé dívky a také v tom snu viděla, že v okamžiku, kdy tam přijde, tak se na plátně bude promítat video – film o Ježíši Kristu, kde bude vidět, jak Jan Křtitel křtí Ježíše Krista. Bůh ji tehdy řekl: „Až toto uvidíš, tak to je pravá Boží církev.“ Uplynulo sedm let. A skutečně se stalo, že přijeli mladí lidé ze Severní Ameriky, kteří tam měli evangelizační přednášky. A oni na ty přednášky chodili zvat lidi. Dostali se do jedné kavárny, kde nabízeli pozvánky a ten majitel kavárny říkal, že jemu se to nehodí, ale stála tam tady ta paní. Ona se na to podívala a řekla: „No, já bych tedy přišla.“

Přišla na tu přednášku a na konci, když to všechno skončilo, tak se bavila s kazatelem. A on potom zavolal ty mladé dívky a začal jim vyprávět ten příběh. Ale ten příběh měl ještě určitá úskalí. Ten film o Ježíši Kristu se měl promítat o den dříve, než tam ta paní přišla. Ale stalo se to, že to video nefungovalo. Tím, že to nefungovalo, tak se to stalo přesně tak, jak to ta žena viděla ve svém snu. Druhé úskalí bylo, že ty dívky nebyly tři, ale čtyři. Takže zde by to proroctví zase nebylo naplněno. Nicméně ty dívky, když zrovna na tuto přednášku měly přijet, tak spěchaly tak, že na tu jednu zapomněly. Takže nakonec tam ty dívky byly tři. Ta žena, když byla konfrontována s tímto a mohla být seznámena s Boží pravdou, tak byla pokřtěná a stala se součástí církve.

Když jsme dnes studovali pozoruhodné proroctví ze Zjevení 12. a 14. kapitoly, tak jsme mohli jasně vidět, že Bůh má zvláštní poselství naděje. Že Bůh má také lid na této zemi, který zachovává všechna Boží přikázání. Lid, který má nést toto poselství celému světu. Bylo by však velice málo pouze znát tato biblická fakta. Protože abychom mohli mít skutečně pokoj a radost, která přichází z bezvýhradného následování Ježíše Krista, tak je rovněž nezbytné, abychom vyšli a následovali pravdu způsobem, jak je zjevena v Božím slově. Protože Ježíš Kristus řekl: „**Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte.**“ **Jan 13:17.** Bůh zve každého z nás, abychom udělali jedno z nejdůležitějších rozhodnutí v našem životě. Zeptám se vás, milí přátelé, věříte, že jste slyšeli

během těchto přednášek Boží slovo? Věříte, že skrze Bibli k vám promlouvá Pán Bůh? Věříte, že poznat pravdu, zamilovat si pravdu a následovat svým životem tuto Boží pravdu je skutečně důležité? Věříte, že Duch svatý se dotýká vašeho srdce? Přátelé, Pán Bůh koná své dílo. On se ve svém milosrdenství rozhodl pověřit lidi, hříšné a sami osobě ztracené lidi, aby se směli podílet na tomto zvěstování Božího evangelia. Je to však vždy jen Boží dílo. My lidé jsme jen pouhé nástroje v Božích rukou. A je to pouze Duch svatý, který nás může vést k rozhodnutí. Pokud vnímáte toto Boží vedení, pak je čas rozhodnout se právě teď a neodkládat. K tomu nás vyzývá Bible. Pokud tak chcete dnes učinit, pokud to cítíte ve svém srdci, tak můžete Boží pravdy, které se dozvídáte akceptovat a poprosit Pána Ježíše Krista slovy: „Ano, Pane Ježíši, přijímám tvé slovo a chci následovat celou tvou pravdu a také podle ní ve svém životě žít.“ Můžete o to Pána Ježíše poprosit teď a máte jistotu, že on vám k tomu dá sílu. I dnes bych se chtěl na závěr modlit a pokud chcete, můžete se k této modlitbě připojit i vy.

Modlitba:

Náš veliký a milující nebeský Otče, já bych ti chtěl poděkovat za tu úžasnou lásku, kterou ty máš k nám lidem. Chci ti poděkovat za to, že i když my jsme zhřešili, tak ty jsi nad námi nezlomil hůl, ty jsi nás neodepsal. Naopak. Ty jsi poslal svého jediného Syna, aby za nás zemřel, aby dal svůj život jako výkupné za nás, abychom mohli mít život věčný. Děkuji ti, Pane Ježíši, také za to, že ty jsi nám ve svém Slově zjevil pravdu. Ty jsi nám zjevil pravdu k tomu, abychom, když se ji dozvíme, abychom ji také ve svém životě následovali. Chci tě prosit za každého z nás, jak tu jsme, abychom kráčeli po té úzké cestě, která vede k věčnému životu, k branám tvého věčného města. Prosím tě, dávej nám k tomu sílu, uschopni nás a požehnej nás, abychom i my mohli být požehnáním pro další lidi. Chci tě prosit, aby ve tvém království, až ty, Pane Ježíši přijdeš, aby tam nikdo z nás zbytečně nechyběl. I za to ti chci dnes poděkovat. Amen.